

A Review of the Persian Gulf

Arshak Iravanian¹

Abstract

There are numerous books and articles on the Persian Gulf and its shores. These articles have been written and published by Iranian and foreign archaeologists, historians, and geographers, each dealing with a part of the archeology and history of this sea and providing valuable information about it.

Keywords: Persian Gulf; History of the Persian Gulf; Name of the Persian Gulf.

¹ PhD in Ancient Iranian languages and culture, Yerevan, Armenia. arshakiravanian@yahoo.com

Article info: Received: 25 May 2024 | Accepted: 23 June 2024 | Published: 1 July 2024

Citation: Iravanian, Arshak. (2024). "A Review of the Persian Gulf". *Sinus Persicus*, Vol. 1 (2): 53-62.

<https://doi.org/10.22034/sp.2024.477616.1009>

Introduction

The name “The Persian Gulf” has been used by researchers and they have written some articles in this field since long ago. The book “The Persian Gulf: Inquiries about the Name of the Persian Gulf Throughout History” by Shahram Jalilian includes articles written in the past by researchers, compiled in this book. The book will be evaluated in the present study.

This book contains 9 articles. The first entitled “The Name of the Persian Gulf” is written by Mohammad Javad Mashkur. The second article “Persian Gulf in Greek, Latin, and Tazi Texts” is by Saeed Nafisi. The third article by Ahmad Eghtari is entitled “The Persian Gulf and its Name”. “Persian Gulf Etymology” is yet another article of the book written by Iraj Afshar Sistani. Pirouz Mojtahedzadeh has written the fifth article “The Name of the Persian Gulf Throughout History”. The sixth article “Historical Maps of the Persian Gulf” is written by Mohammad Baqer Vosoghi. The seventh by Seyyed Mohammad Reza Ibn Rasoul and Mohsen Mohammadi Pasharaki entitled “The Name of the Persian Gulf in More than Seventy Newly-found Arabic Texts”. The eighth article is “Persian Gulf Name (New Search in Arabic Texts)” by Seyyed Mohammad Reza Ibn Rasoul and Mohsen Mohammadi Pasharaki, and the last article is also by Seyyed Mohammad Reza Ibn Rasoul and Fatemeh Eshraqi entitled “Persian Gulf Name Bibliography”. These articles were previously published in other places, and Shahram Jalilian gathered them all in one book.

Persian Gulf (Essays about the Name of the Persian Gulf Throughout History), Shahram Jalilian(ed.), Khuzestan: Shahid Chamran University, 2018, 218 pp, ISBN: 978-600-141-217-2.

The book *The Persian Gulf (Essays on the name of the Persian Gulf throughout history)* includes articles that were previously published in other journals which were collected by Shahram Jalilian in one volume of a book. The first four articles, which are written by Mohammad Javad Mashkur, Saeed Nafisi, Ahmad Eghtadari, and Iraj Afshar Sistani, deal with the name of the Persian Gulf with its historical perspective, which overlaps with each other, and many of the contents have similarities. The fifth article written by Pirouz Mojtahedzadeh goes beyond

the name and deals with the historical geography of this body of water and the formation of the political geography of the Persian Gulf and then deals with the history of the land around this sea in the north and south, and then writes about the demography of this region. The sixth article by Mohammad Baqer Vosoghi deals with innovation and traces of the Persian Gulf in historical maps. The last

three articles of the book deal with the name of the sea in Arabic texts, which is very interesting. Although these articles were published elsewhere many years ago and also some of the contents of these writings are repetitive, collecting them in one book is important because it somehow shows the evolution of the Persian Gulf's nomenclature research.

شپړو، ښکاره علوم انساني و مطالعات فزيکي
پر تال جامع علوم انساني

نقد و بررسی کتاب خلیج فارس

آرشاک ایروانیان^۱

چکیده

دربارهٔ خلیج فارس کتاب‌ها و مقاله‌های بسیاری به قلم پژوهشگران گوناگون همچون باستان‌شناسان و تاریخ‌پژوهان و جغرافیاشناسان نوشته شده است. پژوهشگران به نام خلیج فارس نیز پرداخته‌اند و آن را در تاریخ بررسی کرده‌اند. کتاب خلیج فارس (جستارهایی درباره نام خلیج فارس در درازای تاریخ) که به کوشش شهرام جلیلیان منتشر شده، شامل مقاله‌هایی از پژوهشگرانی چون احمد اقتداری، سعید نفیسی، محمدجواد مشکور، محمدباقر وثوقی، پیروز مجتهدزاده است که در این مقاله به بررسی این کتاب پرداخته می‌شود.

واژه‌های کلیدی: خلیج فارس، تاریخ خلیج فارس، نام خلیج فارس.

^۱. دکتری فرهنگ و زبان‌های باستانی، ایروان، ارمنستان. arshakiravanian@yahoo.com

مشخصات مقاله: تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۳/۵ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۴/۳ | تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۴/۱۱
استناد: ایروانیان، آرشاک. (۱۴۰۳). "نقد و بررسی کتاب خلیج فارس"، سینوس پرسیکوس، سال ۱، شماره ۲: ۵۳-۶۲.

مقدمه

نوشته محمدباقر وثوقی است. مقاله هفتم نوشته سیدمحمدرضا ابن‌الرسول و محسن محمدی فشارکی است که عنوانش «نام خلیج فارس در بیش از هفتاد متن عربی نویافته» است. مقاله هشتم با عنوان «نام خلیج فارس (جستاری نو در متون عربی پیش‌یافته)» نوشته سیدمحمدرضا ابن‌الرسول و محسن محمدی فشارکی است و واپسین مقاله نوشته سیدمحمدرضا ابن‌الرسول و فاطمه اشراقی است که عنوان آن «کتاب‌شناسی نام خلیج فارس» است. این مقاله‌ها پیشتر در جاهای دیگری منتشر شده که شهرام جلیلیان همه آنها را در یک‌جا گردآورده است.

مقاله نخست با عنوان «نام خلیج فارس» به قلم محمدجواد مشکور است که در سال ۱۳۶۹ در مجموعه مقالات خلیج فارس منتشر شده بود. مشکور در این مقاله نام خلیج فارس را از آشوریان آغاز می‌کند که آنان این دریا را نارم‌تو (Nar mar- ratu) به معنی رود تلخ می‌نامیدند. همچنین او به سنگ‌نوشته داریوش بزرگ که از تنگه سوئز به‌دست آمده اشاره می‌کند که این دریا را دریای پارس می‌نامیدند. در ادامه به نوشته‌های مورخان چون هرودت و فلاویوس آریانوس، استرابو و کوینتوس کورتیوس رفس اشاره می‌کند که هر کدام از این دریا یاد کرده‌اند.

او در ادامه به کتاب‌های جغرافیایی و تاریخ مسلمانان می‌پردازد همچون ابوبکر احمد بن اسحق بن ابراهیم الهمدانی که به ابن‌الفقیه معروف است و نیز ابوعلی احمد بن عمر بن رسته جغرافی‌دان ایرانی و نیز سهراب دیگر جغرافی‌دان ایرانی و کسان دیگری که هر کدام در آثارشان به این دریا با نام‌های بحر فارس، خلیج فارس یاد کرده‌اند.

مقاله دوم با عنوان «خلیج فارس در متون یونانی و لاتین و تازی» نوشته سعید نفیسی است. این مقاله در مجله وزارت امور خارجه در سال ۱۳۳۷ منتشر شده بود. نفیسی در این مقاله چنانکه از نامش هویدا است به متن‌های یونانی و لاتین و عربی می‌پردازد و نام خلیج فارس را از دل این کتاب‌ها بیرون می‌کشد. او به آریان مورخ سده دوم میلادی اشاره می‌کند که

درباره دریای جنوبی ایران یعنی خلیج فارس و کرانه‌ها و پس‌کرانه‌های آن کتاب‌ها و مقاله‌های بسیاری به قلم پژوهشگران گوناگون نوشته شده است. این مقاله‌ها که به قلم باستان‌شناسان و تاریخ‌پژوهان و جغرافیاشناسان ایرانی و غیرایرانی نگاشته و منتشر شده است (بنگرید به وثوقی، ۱۳۸۴، مجتهدزاده ۱۳۷۹؛ مجتهدزاده ۱۳۹۲؛ خسروزاده و دیگران ۱۳۸۵؛ سرلک ۱۳۹۱ و سرلک ۱۳۹۲؛ رستمی و قاسمیان، ۱۴۰۲؛ Rah-bar, 2023a; Rahbar, 2023b; Poodat, 2023; Hozhabri et al., 2024; Kavousi, 2024) هر یک به گوشه‌هایی از باستان‌شناسی و تاریخ این دریا پرداخته‌اند که هر کدام آگاهی ارزشمندی درباره این دریا به خواننده می‌دهند.

نام خلیج فارس نیز مد نظر پژوهشگران بوده است و از سال‌های دور در این زمینه نیز مقاله‌هایی نگاشته شده است. کتاب خلیج فارس (جستارهایی درباره نام خلیج فارس در درازای تاریخ) که به‌کوشش شهرام جلیلیان منتشر شده، شامل مقاله‌هایی از پژوهشگران است که در سال‌های دور نوشته شده و در این کتاب در کنار هم قرار گرفته‌اند که در این مقاله به بررسی این کتاب پرداخته می‌شود.

کتاب پیش‌رو شامل ۹ مقاله است. مقاله نخست با عنوان «نام خلیج فارس» به قلم محمدجواد مشکور است. مقاله دوم با عنوان «خلیج فارس در متون یونانی و لاتین و تازی» نوشته سعید نفیسی است. مقاله سوم نوشته احمد اقتداری است که عنوان آن «خلیج فارس و نام آن» نام دارد. «وجه تسمیه خلیج فارس» مقاله‌ای به قلم ایرج افشار سیستانی است. مقاله پنجم نوشته پیروز مجتهدزاده است که عنوانش «نام خلیج فارس در درازای تاریخ» است. مقاله ششم با عنوان «نقشه‌های تاریخی خلیج فارس»

خلیج فارس (جستارهایی درباره نام خلیج فارس در درازای تاریخ)، به کوشش شهرام جلیلیان؛ خوزستان: دانشگاه شهید چمران، شابک: ۹۷۸۶۰۰۱۴۱۲۱۷۲، ۲۱۸ صفحه، سال چاپ: ۱۳۹۸

دوره پس از اسلام اشاره می‌کند که جغرافی‌نگاران و تاریخ‌نگاران این دوره از این دریا با نام بحر فارس یاد کرده‌اند. افشار سیستانی به بیگانگان به‌ویژه انگلیسی‌ها اشاره می‌کند که در نوشته‌های خود تلاش می‌کردند نامی جعلی برای خلیج فارس به‌کار ببرند. او همچنین بخشی از مقاله را به اسناد حقوقی درباره نام خلیج فارس اختصاص می‌دهد. مقاله پنجم نوشته پیروز مجتهدزاده است که «نام خلیج فارس در درازای تاریخ» نام دارد. او در این مقاله که در مجله اطلاعات سیاسی-اقتصادی در سال ۱۳۷۵ منتشر شده بود از دید جغرافیای تاریخی به نام این دریا پرداخته است. او چنین می‌گوید که به‌کار بردن نامی

از خلیج فارس با نام پرسیکون کایتاس (Persikon Kaita) یاد کرده است و سپس به استرابو جغرافی‌دان اشاره می‌کند که از این دریا با نام سینوس پرسیکوس یاد کرده است.

نقیسی نیز در ادامه به متن‌های عربی می‌پردازد و نام خلیج فارس را که در آنها آمده بیان می‌کند چنانکه ابن خردادبه و نیز ابن الفقیه و نیز ابن‌رسته و بزرگ بن شهریار رامهرمزی ناخدای سرشناس ایران که این دریا را بحر فارس نامیده‌اند.

مقاله سوم از آن احمد اقتداری است که عنوان آن «خلیج فارس و نام آن» نام دارد. این مقاله در سال ۱۳۴۳ در مجله کانون وکلا منتشر شده بود. اقتداری، این مقاله را با نثارخوس سردار اسکندر مقدونی آغاز می‌کند که درباره خلیج فارس و کرانه‌ها و جزیره‌های آن یادداشت‌های از خود به‌جا گذاشته است. او نیز به منابع یونانی می‌پردازد و نامی که یونانیان و رومیان به این دریا داده بودند را می‌آورد. سپس از مورخان و جغرافی‌دانان مسلمان همچون الطاهر بن المطهر المقدسی و نیز شمس‌الدین ابوعبدالله محمد بن احمد بن ابوبکر شامی مقدسی و همچنین ابوریحان بیرونی و زکریای قزوینی و حمدالله بن ابی‌بکر مستوفی قزوینی و دیگران یاد می‌کند که آنان نیز از این دریا با نام بحر فارس یاد کرده‌اند.

مقاله چهارم «وجه تسمیه خلیج فارس» مقاله‌ای به قلم ایرج افشار سیستانی است. این مقاله در مجله تحقیقات اسلامی در سال ۱۳۷۰ منتشر شده که وی پس از معرفی خلیج فارس و مساحت و پهنا و ژرفای آن به نام این دریا می‌پردازد. او نیز از نامی که آشوریان به این دریا دادند آغاز می‌کند و سپس به نثارخوس سردار اسکندر مقدونی اشاره می‌کند که از آن‌رو که این دریا را به دستور اسکندر در سال ۳۲۶ پیش از میلاد با کشتی دور زد و از رود سند گذشت و تا دهانه آن پیش رفت، به زبانزد شدن آن انجامید. او در ادامه به نام این دریا در

تصویر ۱. نقشهٔ خلیج فارس اثر ژاک نیکلاس بلین جغرافیدان فرانسوی در سال ۱۷۶۳ (Bellin, 1763)

Fig. 1. Map of the Persian Gulf (Bellin, 1763).

می‌کند که میان سرزمین ایران و شبه‌جزیرهٔ عربستان را پرسیکوس معرفی کرده است. وثوقی سپس به اراتوستین دانشمند اهل اسکندریه می‌پردازد که وی برای نخستین بار نقشه‌ای از جهان کشید و مدارها و نصف النهارها را براساس اصول امروزی در آن آورد و جایگاه خلیج فارس را به‌درستی مشخص کرده است. وثوقی سپس به نقشه‌هایی که برخی همچون جیاکومو گاستالدی طراح ایتالیایی کشیده‌اند اشاره می‌کند که در آن نقشه‌ها برای این دریا از نام خلیج فارس استفاده کرده‌ست.

مقالهٔ هفتم نوشتهٔ سیدمحمدرضا ابن‌الرسول و محسن محمدی فشارکی است که عنوانش «نام خلیج فارس در بیش از هفتاد متن عربی نویافته» است. این مقاله در مجلهٔ دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان در سال ۱۳۸۶ منتشر شده بود. نویسندگان در این مقاله ۷۰ متن عربی

نادرست برای این دریا از سوی سیاست‌پیشگان و روزنامه‌نگاران بریتانیایی ناشی از ملاحظه‌کاری‌ها و ظاهرسازی‌ها و تاج‌ریشه بودن این ملت است که حقیقت‌های تاریخی و جغرافیایی را زیر پا می‌گذارند. او نیز به دورهٔ هخامنشی می‌پردازد و سپس از یونانیان می‌گوید که این دریا را سینوس پرسیکوس می‌نامیدند. مجتهدزاده در ادامه به شکل‌گیری جغرافیای سیاسی خلیج فارس می‌پردازد و سپس به تاریخ سرزمین‌های پیرامون این دریا در شمال و جنوب می‌پردازد و پس از آن از جمعیت‌شناسی این منطقه می‌نویسد.

مقالهٔ ششم با عنوان «نقشه‌های تاریخی خلیج فارس» نوشتهٔ محمدباقر وثوقی است. او در این مقاله که در مجلهٔ تاریخ روابط خارجی در سال ۱۳۸۱ منتشر شده نخست به بطلمیوس ریاضی‌دان و جغرافی‌دان و نقشه‌نگار سدهٔ دوم میلادی اشاره

چهار مقاله نخست این کتاب که به قلم محمدجواد مشکور و سعید نفیسی و احمد اقتداری و ایرج افشار سیستانی است به نام خلیج فارس در تاریخ می پردازند که هم پوشانی های بسیاری با همدیگر دارند و بسیاری از مطالب در این چهار مقاله شباهت هایی با همدیگر دارند. مقاله پنجم نوشته پیروز مجتهدزاده از نام فراتر می رود و به جغرافیای تاریخی این دریا می پردازد و به شکل گیری جغرافیای سیاسی خلیج فارس می پردازد و سپس به تاریخ سرزمین های پیرامون این دریا در شمال و جنوب می پردازد و پس از آن از جمعیت شناسی این منطقه می نویسد. مقاله ششم نوشته محمدباقر وثوقی به نوآوری پرداخته و خلیج فارس را در نقشه های تاریخی پی گرفته است. سه مقاله پایانی کتاب نیز به نام دریا در متن های عربی می پردازد که بسیار جالب توجه است. اگرچه این مقاله ها سال ها پیش در جاهای دیگری منتشر شده و همچنین برخی از مطالب این نوشته ها تکراری است، گردآوری این مقاله ها در یک کتاب مهم است چراکه به نوعی سیر تحول پژوهش های نام شناسی خلیج فارس را نشان می دهد.

را بررسی کرده اند که نام خلیج فارس نزدیک به ۴۰۰ بار در این آثار آمده است.

مقاله هشتم با عنوان «نام خلیج فارس (جستاری نو در متون عربی پیش یافته)» نیز نوشته سیدمحمد رضا ابن الرسول و محسن محمدی فشارکی است که در مجله معارف در سال ۱۳۸۴ منتشر شده بود. نویسندگان در این مقاله فهرستی از کتاب هایی که در آنها نام خلیج فارس آمده است را آورده اند.

وایسین مقاله نوشته سیدمحمد رضا ابن الرسول و فاطمه اشراقی است که عنوان آن «کتاب شناسی نام خلیج فارس» است. این مقاله در مجله مطالعات خلیج فارس در سال ۱۳۹۶ منتشر شده و چنانکه از نام آن پیداست مقاله ها و کتاب های فارسی و فارسی شده و عربی را که تا سال ۱۳۹۴ در ایران چاپ شده را در آن آورده اند.

برآیند

کتاب خلیج فارس (جستارهایی درباره نام خلیج فارس در درازای تاریخ) شامل مقاله هایی که بیشتر در مجله های دیگری منتشر شده بود و شهرام جلیلیان همه آنها را در یک جا گردآورده است.

کتاب نامه | Bibliography

- Tehran: Iranian Center for Archaeological Research: 55-70.
- سرلک، سیامک. (۱۳۹۱). «لایه نگاری تم مارون و سلطان میران؛ رودان، استان هرمزگان»، پاییز و زمستان ۱۳۸۶، پژوهشنامه خلیج فارس، دفتر چهارم، به کوشش عبدالرسول خیراندیش و مجتبی تبریزنیا، تهران: خانه کتاب: ۳۷۱-۴۲۸.
- Sarlak, Siamak. (2011). "Stratigraphy of the Tom-e Maroon and Sultan Miran; Rodan, Hormozgan Province", Autumn and Winter 2016, *Persian Gulf Research*, Vol. 4, by Abdul Rasool Khairandish and Mojtaba Tabriznia, Tehran: Khane Kitab: 371-428.
- سرلک، سیامک. (۱۳۹۲). «کاوش های باستان شناسی در نخل ابراهیمی و مغ بریمی شهرستان میناب (۱۳۸۶-۱۳۹۰)»، پژوهشنامه خلیج فارس، دفتر ششم، به کوشش عبدالرسول خیراندیش و مجتبی تبریزنیا، تهران: خانه کتاب: ۳۱۵-۴۴۲.
- توفیقیان، حسین. (۱۳۹۳). «پژوهشی در بررسی باستان شناسی زیر آب سواحل بندر ریگ (گناوه)»، پژوهش های باستان شناسی ایران، شماره ۶، دوره ۴، بهار و تابستان ۱۳۹۳: ۱۲۱-۱۳۸.
- Tofighian, H. (2014). "A Research on the Underwater Archaeology of the Borders of Bandar-e Rig, Genaveh", *pazhoheshha-ye Bastan shenasi Iran*, 4(6), 121-138.
- خسروزاده، علیرضا؛ عالی، ابوالفضل؛ کنت درک؛ پرستمن، ست. (۱۳۸۵). «کهور لنگر چینی، بندرگاهی اشکانی بر ساحل خلیج فارس»، گزارش های باستان شناسی ۵، تهران: پژوهشکده باستان شناسی: ۵۵-۷۰.
- Khosrowzadeh, Alireza; Aali, Abolfazl; Kennet, Derek; Priestman, Seth. (2006). "Kahur Langar Chini: a Parthian port on the coast of the Persian Gulf", *Archeological Reports* 5,

وئوئی، محمدباقر. (۱۳۸۴). تاریخ خلیج فارس و ممالک همجوار، تهران: سمت.

Vothoqi, Mohammad Baqer. (2005). *History of the Persian Gulf and neighboring countries*, Tehran: Samt.

رستمی، طیه؛ قاسمیان، سلمان. (۱۴۰۲). «مناسبات ایران و عربها در خلیج فارس، از اردشیر اول تا پادشاهی شاپور دوم ساسانی (۲۲۴-۳۷۹ میلادی)»، پژوهشنامه ایران باستان، سال دوم شماره ۵: ۷۵-۹۹. <https://doi.org/10.22034/ais.2023.389449.1038>

Rostami, T., & Ghasemian, S. (2023). Relations between Iranians and the Arabs in the Persian Gulf from the Kingdom of Ardeshir I to Shapur II of Sassanian Empire (AD 224-379). *Ancient Iranian studies*, 2(5), 75-99. <https://doi.org/10.22034/ais.2023.389449.1038>

English

Bellin, J. (1763). *Map of the Persian Gulf*. Paris: Belin. [Map] Retrieved from the Library of Congress, <https://www.loc.gov/item/2021668547/>.

Hozhabri, A., Kamali, S. H., & Norouzi, A. (2024). "Introducing Troglodytic Spaces in Bostanu; Sasanian Rock-Cut Tombs on the Edge of the Persian Gulf", *Sinus Persicus*, 1(1), 7-17. <https://doi.org/10.22034/sp.2024.194210>

Kavousi, D. (2024). "A Hypothesis of the True Origin of Achaemenids Based on Archaeological Excavations of Bardak-e Siāh Palace, Dashtestan, Doroudgah Village", *Sinus Persicus*, 1(1), 19-22. <https://doi.org/10.22034/sp.2024.194243>

Sarlak, Siamak. (2012). "Archaeological excavations in Nakhil Ebrahimi and Mog Barimi, Minab city (2007-2010)", *Persian Gulf Research*, Vol. 6, by Abdul Rasool Khairandish and Mojtabi Tabriznia, Tehran: Khane Kitab: 315-442.

مجتهدزاده، پیروز. (۱۳۷۹). خلیج فارس، کشورها و مرزها، تهران: انتشارات عطایی.

Mojtahedzadeh, Pirouz. (2000). *Persian Gulf, Countries and Borders*, Tehran: Atai Publications.

مجتهدزاده، پیروز. (۱۳۹۲). جغرافیای تاریخی خلیج فارس (خلیج فارس: نامی کهن تر از تاریخ)، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

Mojtahedzadeh, Pirouz. (2012). *Historical geography of the Persian Gulf (Persian Gulf: a name older than history)*, Tehran: Tehran University Press.

Rahbar, M. (2023a). An Investigation of Parthian-Sasanian Stuccoes of Dastowā Shushtar, Khuzestān, Iran. *Ancient Iranian studies*, 2(6), 57-75. <https://doi.org/10.22034/ais.2023.404142.1043>

Rahbar, M. (2023b). Achaemenid Sarcophagi of Hossein-Abad in Susa, Iran. *Ancient Iranian studies*, 2(7), 33-41. <https://doi.org/10.22034/ais.2023.414980.1049>

Poodat, A. (2023). Chalcolithic and Bronze Ages of Ahven in Bashkard County, Hormozgan, Iran. *Ancient Iranian studies*, 2(7), 3-31. <https://doi.org/10.22034/ais.2023.414982.1050>

© 2024 The Author(s). Published by Tisaphernes Archaeological Research Group, Tehran, Iran. Open Access.

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits non-commercial re-use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited, and is not altered, transformed, or built upon in any way.

The ethical policy of Sinus Persicus is based on the Committee on Publication Ethics (COPE) guidelines and complies with International Committee of Sinus Persicus Editorial Board codes of conduct. Readers, authors, reviewers and editors should follow these ethical policies once working with Sinus Persicus. The ethical policy of Sinus Persicus is liable to determine which of the typical research papers or articles submitted to the journal should be published in the concerned issue. For information on this matter in publishing and ethical guidelines please visit www.publicationethics.org.